

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci navrhovateľov: **I. J.J**, bytom B., B.X., **II. E.S.**, bytom R.X., B. zast. JUDr. J.B., V.X., B., **III. RNDr. D.J.**, S.X., B. proti odporcovi: **J.S.**, V.X., B. o zaplatenie 430 000 Sk s príslušenstvom, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Obo 93/2006 zo dňa 31. októbra 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu **o d m i e t a**.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 47 Cb 92/99-62 zo dňa 18.4.2000 rozhodol tak, že odporcu zaviazal navrhovateľovi v II. rade zaplatiť istinu vo výške 100 000 Sk, zmluvne dohodnutý 6% mesačný úrok po dobu od 1.5.1995 do 31.12.1995 vo výške 48 000 Sk, úroky z omeškania vo výške 18% zo sumy 100 000 Sk, počnúc od 1.2.1996 do zaplatenia a trovy konania 6800 Sk a navrhovateľovi v III. rade zaplatiť istinu vo výške 40 000 Sk, zmluvne dohodnutý 6% mesačný úrok po dobu jedného roka vo výške 22 800 Sk, úroky z omeškania vo výške 18% zo sumy 40 000 Sk, počnúc od 1.2.1996 do zaplatenia a trovy konania 1600 Sk. V časti zmluvne dohodnutého 6% úroku v sume 24 000 Sk za obdobie od 1.1.1995, uplatneného navrhovateľkou v II. rade, konanie zastavil a v časti zmluvne dohodnutého 6% mesačného úroku v sume 6000 Sk, uplatneného navrhovateľkou v III. rade, konanie zastavil.

O odvolaní odporcu, doručeného súdu 4.4.2006, rozhodol ako súd odvolací Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 5 Obo 93/2006 zo dňa 31.10.2006 tak, že odvolanie odporcu odmietol.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo doručované odporcovi 29.5.2000, avšak nakoľko nebol zastihnutý, považuje sa to za neúspešný pokus o doručenie, kedy bol upovedomený s výzvou o opakované doručenie dňa 29.5.2000. Opakované doručovanie rozhodnutia bolo uskutočnené dňa 30.5.2000, ale nakoľko adresát opäť nebol zastihnutý, týmto dňom bola aj uložená zásielka na pošte. Citoval ustanovenie § 47 ods. 2 O.s.p. s odkazom, na ktoré uviedol, že predmetné rozhodnutie bolo doručené 2.6.2000 a zákonná lehota na podanie odvolania (15- dňová) uplynula dňa 19.6.2000. Ďalej konštatoval, že dňa 9.3.2006 na základe požiadavky odporcu o doručenie predmetného rozsudku, i keď krajský súd odporcovi rozsudok dňa 24.3.2006 doručil, takéto doručenie po právoplatnosti rozhodnutia nemá právnu relevanciu a je len informatívneho charakteru. Citoval ustanovenie § 204 ods. 1 O.s.p., s poukazom na ktoré podľa ustanovenia § 218 ods. 1 O.s.p. odvolanie ako oneskorene podané odmietol.

Podaním, doručeným súdu dňa 2.1.2007, proti tomuto uzneseniu, podal dovolanie odporca z dôvodu, že boli porušené jeho základné práva a slobody, garantované Ústavou Slovenskej republiky. Namietal, že predmetný rozsudok mu predtým doručený nebol, a preto nie je ani právoplatný. Uviedol, že mu bol doručený dňa 24.3.2006 bez vyznačenia právoplatnosti súdom, a teda jeho odvolanie bolo podané v zákonnej 15- dňovej lehote. S názorom odvolacieho súdu v napadnutom uznesení sa odporca nestotožňuje. Podľa neho zákon náhradné doručovanie rozhodnutí do vlastných rúk nepozná, nakoľko existuje niekoľko rozhodnutí vyšších súdov, kedy nie je možné tieto ustanovenia o doručovaní rozhodnutí do vlastných rúk použiť. Podľa dovolateľa postup náhradným doručovaním je možný iba v prípade, ak sa adresát zásielky, ktorému sa má zásielka doručiť, v mieste doručovania zdržiava, teda jeho neprítomnosť musí byť iba náhodná. Posledná veta ustanovenia podľa dovolateľa je iba fikciou doručovania do vlastných rúk a táto veta je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky o základných práv slobôd a konania pred súdom čl. 46, čl. 48 v zmysle čl. 12 ods. 1 Základné práva slobody, ktoré práva sú

neodňateľné. Dovolateľ uvádza, že je 73- ročný dôchodca a už šesť rokov je bezdomovec a potuluje sa po ubytovniach a nocľahoch a adresa, ktorú uvádza, je len kontaktnou adresou za účelom udržať ako taký kontakt s poštou. Na poštu chodí, pokiaľ mu to zdravie dovolí. Na uvedenej adrese sa nezdržiaval ani v dobe doručovania a ani teraz sa tam nezdržuje. Na základe uvedeného žiada o zrušenie rozhodnutia, ako aj rozsudku Krajského súdu v Bratislave, čo je v záujme aj navrhovateľov, s tým, že nech sa skúma, kde mafia, na čele s RNDr. Č. dali majetok spoločníkov, teda aj navrhovateľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) prejednal dovolanie odporcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s vyznačenou právoplatnosťou 10.3.2007, ako podané v zákonnej lehote s tým, že dovolanie obsahuje náležitosti stanovené ustanovením § 241 ods. 1 O.s.p. Podmienka zákonného zastúpenia odporcu advokátom bola splnená uznesením č. k. 47 Cb 92/99-96 zo dňa 23.2.2006, ktorým mu bola ustanovená zákonná právna zástupkyňa z radov advokátov. Mgr. M.Z.

Predmetom dovolania je uznesenie, ktorým bolo odmietnuté odvolanie odporcu proti rozsudku č. k. 47 Cb 92/99-62 zo dňa 31.10.2006, ako oneskorene podané.

Z predložených dokladov nie je sporné, že rozsudok s vyznačenou právoplatnosťou 7.7.2000, proti ktorému odporca podal odvolanie, bol odporcovi doručovaný náhradným doručovaním tak, ako konštatoval odvolací súd. Z doručky predloženej v spise je zrejmé, že rozsudok č. k. 47 Cb 92/99-62 bol doručovaný na adresu odporcu V. neúspešným pokusom dňa 29.5.2000, opakovaným doručovaním 30.5.2000 a uložením zásielky na pošte dňa 30.5.2000. Totožným spôsobom doručovania bolo odporcovi doručované aj predvolanie na zvolané pojednávanie vo veci na deň 18.4.2000. Neúspešne bola predvolánka na toto pojednávanie doručovaná 24.3.2000, opakovane doručovaná 27.3.2000 a dňa 28.3.2000 si zásielku odporca osobne prevzal. Odporca si teda zásielku prevzal jeden deň po tom, ako mu bola uložená na pošte, dňa 28.3.2000. Pojednávanie zvolaného na deň 18.4.2000, o ktorom termíne bol teda riadne upovedomený,

sa nezúčastnil a ani sa neinformoval o jeho výsledku. Po takmer šiestich rokoch, podaním doručeným súdu dňa 9.3.2006, oznámil súdu, že dňa 28.2.2006 sa dozvedel o existencii rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 47 Cb 92/99-62 zo dňa 18.4.2000, ktorý mu doručený nebol. Z tohto podania nie je zrejmé, ako sa o existencii rozsudku dňa 28.2.2006 dozvedel a ani v odvolaní proti tomuto rozsudku, doručeného súdu dňa 4.4.2006, nenamietal, že mu rozsudok č. k. 47 Cb 92/99-62 zo dňa 18.4.2000 doručený nebol, napriek tomu, že odporca o pojednávaní, konanom dňa 18.4.2000, bol riadne upovedomený. V odvolaní poukazuje iba na to, že pred doručením rozsudku mu bola naposledy doručená iba žaloba, ale neuvádza, že mu bolo riadne a včas doručené aj predvolanie na pojednávanie zvolané na deň 18.4.2000, na ktorom bol predmetný rozsudok vyhlásený. Odporca až v dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu namietal, že predmetný rozsudok mu doručený nebol.

Z ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že odvolanie sa podáva do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Lehota sa považuje zachovaná vtedy, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde, alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Dovolací súd sa stotožnil s vysloveným právnym názorom v napadnutom uznesení, že doručenie rozhodnutia po právoplatnosti rozhodnutia nemá právnu relevanciu, je len informatívneho charakteru, nakoľko opakované doručenie už riadne a v súlade s právnym predpisom doručeného rozsudku je nadbytočným úkonom, bez právneho významu a nemožno s ním spájať právne účinky doručenia rozsudku. To znamená, že po ďalšom doručení tohto istého rozsudku účastníkovi nezačne plynúť nová lehota na odvolanie a včasnosť odvolania treba skúmať len z hľadiska dodržania lehoty, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po prvom doručení rozsudku.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania je, či v danom prípade pred opakovaným doručením bol riadne v súlade s právnymi predpismi rozsudok doručený. Tvrdenie odporcu v odvolaní, že rozsudok nie je možné doručovať spôsobom náhradného doručenia, nemá právnu oporu, a preto ho Najvyšší súd Slovenskej republiky označil ako posúdenie dôvodnosti dovolania za právne irelevantné.

Podľa ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p., ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte, alebo orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielky do troch dní od uloženia zásielku nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení zásielky nedozvedel. Z doručienky založenej v spise nie je sporné, že takýto postup bol zachovaný a že doručovateľ zásielku uložil na pošte. Podľa dovolateľa však nebola splnená podmienka stanovená ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p., a to že adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje. Podľa tvrdenia dovolateľa nemožno vychádzať z fikcie, že sa v mieste doručenia zdržuje, nakoľko je už šesť rokov bezdomovcom. Z predložených dôkazov nie je sporné, že odporca sám uviedol a uvádza jeho adresu V., na ktorú adresu mu bola písomnosť doručovaná. Na túto adresu mu bol doručovaný rozsudok č. k. 47 Cb 92/99 na základe jeho žiadosti zo dňa 3.3.2006, keď táto zásielka bola neúspešne doručovaná 23.3.2006, opakovane 24.3.2006 a osobne si odporca rozsudok prevzal 24.3.2006. Totožným spôsobom, na adresu V.X., bolo odporcovi doručované aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Obo 93/2006 zo dňa 31.10.2006, keď po pokuse o doručenie dňa 15.12.2006 a opakovanom doručení a uložení zásielky dňa 18.12.2006 si odporca zásielku (uznesenie) osobne prevzal 27.12.2006. Z predložených dôkazov jednoznačne vyplýva, že aj rozsudok č. k. 47 Cb 92/99-62, doručovaný na adresu V.X., teda na adresu, ktorú si sám odporca uviedol, bol doručovaný totožným spôsobom preberania zásielok odporcom, ako všetky ostatné zásielky, ako aj uznesenie, voči ktorému odporca podal dovolanie.

Na základe týchto dôkazov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že odvolací súd nemal dôvod pochybovať, že odporca sa v mieste doručovania na adrese V.X., ktorú si sám uviedol a všetky ostatné zásielky preberal a preberá, nezdržuje.

Na základe takto posúdeného skutkového stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že napadnutým uznesením č. k. 5 Obo 93/2006, ktorým bolo odmietnuté odvolanie odporcu, ako oneskorene podané, nedošlo k porušeniu zákona, teda ustanovenia § 47 ods. 2 O.s.p. Napadnutým uznesením nebola postupom súdu odporcovi odňatá možnosť konať pred súdom a ani k porušeniu jeho základných práv a slobôd odňatím práva konať pred súdom, ako tvrdí odporca v dovolaní, nedošlo. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že v danom prípade nebol splnený predpoklad prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Na základe uvedeného s odkazom na ustanovenia § 243c O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 2 O.s.p.) dovolanie odmietol.

Účastníkom konania náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 20. februára 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu